

पञ्चम

तस्याः श्रीनिश्चला गेहे सर्वं सर्वं हि नारदः । ॥
व्रथेन्द्राणी महेन्द्रस्य लक्ष्मीर्लक्ष्मीपतेर्थया ।
शङ्करस्य यथा गौरी सापि भर्तुभवेत्तथा ।
या पञ्चमीत्रतं कुर्यात् सा भवेत् पतिव्रता ।
यथोत्तिविधिना या तु कुर्वते ब्रतसुत्तमम् ॥
पञ्चपैत्रवधनैर्व्यं पद्मोक्तरणादपि ।
एतते कथितं सर्वं तत्त्वं कमलोचन । ॥
नारद उवाच ।
केनापि कथितं पूर्वं कृतं केनापि वा पुनः ।
प्राप्नोत्तु त्वया देवि । श्रोतुमिच्छामि तद्वद् ॥
श्रीरुद्राच ।

मात्रे मात्रि सिते पञ्चं पञ्चस्याऽम्ब महासुने । ॥
निशावसानसमये चन्द्रभागां महानदीम् ॥
इंसहैः समाकीर्णां नलिनीपुलिनोज्जलाम् ।
तत्र गौरी शृक्षी मेघा सावित्री नोर्जस्त्री भरा ।
नारायणं समारोधं कुर्वन्ति ब्रतसुत्तमम् ।
काम्यत्रमिदं पद्मे । लभते फलसुत्तमम् ॥
हृष्वतीचूता वीक्ष्य प्रोवाच कमलालया ।
पुण्यघ देहि मे धूपं दीपं नैवेद्याङ्गकम् ॥
मया तत्र प्रसादेन क्रियते ब्रतसुत्तमम् ।
ततस्तासां फले: पुर्येनैवेदीचूता ब्रतं कृतम् ॥
ततस्तासां प्रसादेन वज्रभाष्टं जनादेन । ॥
त्वयि देव जगद्राय ! नरनारीगणेन च ॥
भक्त्वा मया ते कथितं मर्त्यलोके प्रकाशितम् ।
या करोति त्रतं ह्यतत् यथाविधिविधाततः ॥
इह लोके सुखं सुक्ता नारायणपुरं ब्रजेत् ।
श्रुत्वा ब्रतस्य माहात्म्यं ब्रतमेतत् चरन्ति याः ॥
न किञ्चिद्दुष्टुतं लोके तावां सर्वं वदाम्यहम् ।
हृष्णनि तासा पापानि यास्त्र इश्वर्णन्दिश्म ॥
नारायणं नमस्कृत्य प्रपूज्य च विसर्ज्य वेत् ॥”

इति भविष्यपुराणोत्ता षट्पञ्चमीत्रतकथा
समाप्ता ॥

पञ्चमः, पु. (पञ्चं विस्तुतं सुखं यस्य सः;) सिंहः ।
इति राजनिर्वाटः ॥ (पञ्च सुखानि यस्य सः;) श्रिवः । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य नामवर्णादि
यथा, देवीपुराणे ।
“शिवसत्र स्थितः साक्षात् सर्वपापहरः शुगः ।
स तु पञ्चमः खातो लोके सर्वार्थसाधकः ।
पञ्चब्रह्मात्मको यमात्तिन पञ्चमः स्तुतः ।
यस्मिमे तु सुखे सद्यो वामदेवस्योत्तरे ।
प्रत्येत तनुरुत्तं विदायश्चोरुद्धापि इति रुते ।
देशानः पञ्चमो मध्ये सर्वे भासुपरि स्थितः ।
स्ते पञ्च सुखा वतः ! पापान्ना यहनाशनाः ॥
मशीजातं भवेत्तुकूलं वामदेवनु पीतकम् ।
गतस्तनुरुत्तो ज्येष्ठोत्तोः कृष्णः स एव च ॥
देशानः पञ्चमस्तोः सर्वार्थसमन्वितः ।
कामदः कामरूपी स्यात् ब्रानाधारः शिवात्मकः ॥
(रुद्राङ्गविशेषः) । अस्य धारणतः शुभं भवति ॥
पञ्च सुखानि यस्य इति विग्रहे वाच्यलिङ्गत्वम् ।
यथा, रामायणे ॥ १३१२३ ॥ [ततः ।
“नस्य पञ्चायासास्तीक्ष्णान् शिनात् पञ्चसुखान्
शिरस्युत्पलवत्ताभान् दुर्धृतः संवयेष्यत् ॥”)

पञ्चम

पञ्चमवौ, ख्ली, (पञ्चसुखानीव सन्ध्यस्याः ।) वासकः ।
इति राजनिर्वाटः ॥ जवापुष्यविशेषस्य ॥ (पञ्चं
विस्तुतं सुखमस्याः ।) सिंहस्त्री ॥ खटिकाले पञ्च-
महाभ्रतानीव पञ्चसुखानीव यस्याः शक्ते-
रित्यर्थः । शिवपद्मी । इति शब्दानुधिः ॥
पञ्चसुद्रा, ख्ली, (पञ्चविधा सुद्रा ।) पूजायां कर्त्तव्या
पञ्चप्रकारसुद्रा । तस्या अगुडानां यथा,—
“सम्यक् प्रदूरितः पुष्यः कराभ्यां कल्पितोऽङ्गलः ।
आवाहनी समाख्याता सुद्रा देशिकसत्तमैः ॥ १ ॥
अश्रोमुखी लियचेत् स्थात् स्थापनी सुद्रिका
भवेत् ॥ २ ॥
उच्चिताङ्गुहसुद्रो स्त संयोगात् सन्निधापनो ॥ ३ ॥
अन्तःप्रेशिताङ्गुहा सैव समोधनी मता ॥ ४ ॥
उत्तानसुदियुगला संसुखी करणी मता ॥ ५ ॥
इति पूजाप्रदीपः ॥
पञ्चमत्रं, ख्ली, (पञ्चविधं मूलम् ।) गवाजामेषी-
महिवौगईभैमूलम् । इति राजनिर्वाटः ॥
पञ्चमूलं, ख्ली, (पञ्चप्रकारं पञ्चगुणितं वा मूलम् ।)
खनामस्यातपाचनम् । तत्र चिविधं द्वहत् खल्पं
टणायच्च । आद्यं यथा,—
“विल्वश्चोलाकगम्भारौपाटला गणिकारिका ।
कफवातहरं श्रेष्ठं पञ्चमूलमिदं महत् ॥”
हितीयं यथा,—
“शालपर्णी एतिपर्णे द्वहतीहयगेश्वरम् ।
वातपितहरं वृष्टं करीयः पञ्चमूलकम् ॥”
द्वतीयं यथा,—
“कुशः काशः श्रोदर्म इकुचेति टणोद्धवः ।”
इति चक्रपाणिदत्तः ॥
चपि च ।
“विल्वामिमन्थश्चोलाककाष्मीर्णः पाटलातथा ।
चेत्यं द्वहत् पञ्चमूलं पञ्चमूलमिति स्तुतम् ।
श्रेरुद्वर्म काशानां नलस्य मूलमेव च ।
सौश्रुतच्चारकच्चैव टणायच्चं पञ्चमूलकम् ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
(पञ्चानां मूलानां समाहारः ।) इति विग्रहे
ज्वलपञ्चकम् ॥)
पञ्चमूली, ख्ली, (पञ्चानां मूलानां समाहारः ।
“हिंगोः ॥ ४ । १ । २१ । इति डौप ।) खल्प-
पञ्चमूलपाचनम् । यथा,—
“शालपर्णी एतिपर्णे द्वहती करटकारिका ।
तथा गोचुरकच्चैव पञ्चमूली करीयसी ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
पञ्चयज्ञाः, पु. (पञ्चविधा यज्ञाः ।) गहस्तकर्त्तव्य-
पञ्चप्रकारयज्ञविशेषाः । यथा,—
“ब्रह्मयज्ञो दृथ्यज्ञस्य हैवयज्ञस्य सत्तम् ।”
पिण्डयज्ञो भूतयज्ञः पञ्चयज्ञः प्रकीर्तिताः ॥”
इति पादो क्रियायोगसारे १६ अथायः ।
श्रुतमधिकाय ॥—
“नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञान् हापयेत् ।”
इति निष्ठादितत्वम् ॥
अस्य विवरणं पञ्चमहायज्ञशब्दे द्रश्यतम् ॥
पञ्चरक्षकः, पु. (पञ्चगुणितानि रक्षका इव कण्ठ-

पञ्चला

कानि यस्मिन् ।) पक्षपौडृष्टवः । इति राज-
निर्वाटः ॥
पञ्चरक्षं, ख्ली, पञ्चानां रक्षानां समाहारः । (यहा
पञ्चविधं पञ्चगुणितं वा रक्षम् ।) तद्यथा,
कनकम् १ हीरकम् २ नीलमणिः ३ पद्मरागः ४
मुक्ता ५ । यथा,—
“कनकं हीरकं नीलं पद्मरागम् मौक्तिकम् ।
पञ्चरक्षमिदं प्रोक्तमृद्धिभिः पूर्वदर्शिभिः ॥
रक्षानामायाम्बावे तु खर्णं कषोर्हेष्व वा ।
सुवर्णस्यायाम्बावे तु आज्ञं श्रेयं विचक्षणे ॥”
इति हेमादिः ॥
कनकरजतप्रवालमौक्तिकराजपद्मामकमिति
गौडः ॥
पञ्चरक्षा, ख्ली, (पञ्चः विस्तीर्णे रक्षोऽस्याम् ।)
चामलकी । इति हारावली शब्दमाला च ॥
पञ्चरक्षं, ख्ली, (पञ्चविधानि रात्राणि ज्ञानानि
यत्र । समाप्ते अच् ।) गन्धविशेषः ।
यथा,—
“रात्रच ज्ञानवचनं ज्ञानं पञ्चविधं स्तुतम् ।
तेनेदं पञ्चरात्रच प्रवदन्ति मनीषिणः ॥
प्रथमं सात्विकं ज्ञानं द्वितीयन्तु तदेव च ।
नैरुद्यर्थच लृतीयच ज्ञानच सर्वतः परम् ॥
चतुर्थच राजसिकं भक्तस्त्राभिवाच्छति ।
पञ्चमं तामसं ज्ञानं विद्यांस्त्राभिवाच्छति ॥
ज्ञानं पञ्चविधं प्रोक्तं पञ्चरात्रं विदुर्दधः ॥”
तत्र सप्तविधं यथा,—
“पञ्चरात्रं सप्तविधं ज्ञानिनां ज्ञानदं परम् ।
त्राह्णं श्रेवच कौमारं वाशिष्ठं कापिलं परम् ॥
गौतमीयं नारदीयमिदं सप्तविधं स्तुतम् ॥”
इति नारदपञ्चरात्रे प्रथमरात्रम् ॥
चपि च ।
“पञ्चकं पञ्चरात्राणां ज्ञानाम्बाहात्मपूर्वकम् ।
वाशिष्ठं नारदीयस्त्र त्राह्णं कापिलं गौतमीयकम् ।
परं सनकम्भारीयं पञ्चरात्रच पञ्चकम् ॥”
इति ब्रह्मवैर्वर्ते श्रीकृष्णाजन्मवर्णे १३२ अथायः ॥
एतदतिरिक्तानिहयश्चीर्षयुधुवादिपञ्चरात्राणि-
सन्ति ॥ (पञ्चानां रात्रीर्णां समाहारः ।) पञ्च
निश्चाः । यथा इ चक्रपाणिदत्तः ।
“विरात्रं पञ्चरात्रं वा इश्वरात्रमयापि वा ।
लङ्घनं सहितपातेषु कुर्णादरोग्यदर्शनात् ॥”
पञ्चलक्षणं, ख्ली, (सर्गादि पञ्चविधानि लक्षणानि
यत्र ।) पुराणम् । यथा,—
“सर्गस्य प्रतिसर्गस्य वंशो मन्वन्तराणि च ।
वः रात्रुचित्तचैव पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥”
इत्यमरभरतौ ॥
(पञ्चानां लक्षणानां समाहारः ।) इति विग्रहे
पञ्चलक्षणानि ॥
पञ्चलवर्णं, ख्ली, पञ्चानां लक्षणानी समाहारः ।
(पञ्चगुणितं लक्षणमिति केचित् ।) तद्यथा,—
काचम् । सैन्यवम् । सासुदम् । विद्म् ।
सौवर्चलम् । इति राजनिर्वाटः ।
पञ्चलङ्गलकं, ख्ली, (सक्तादिवभूषितदश्व-